

Zaak C-707/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

30 december 2020

Verwijzende rechter:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 december 2020

Verzoekster:

Gallagher Limited

Verweerder:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Voorwerp van het hoofdgeding

De centrale vraag in het hoofdgeding is of – na een reeks vervreemdingen van immateriële goederen (aandelen en intellectuele eigendom) binnen een groep van vennootschappen waarvan de dochterondernemingen zijn gevestigd in het Verenigd Koninkrijk (destijds een lidstaat), in een andere lidstaat en in derde landen – de onmiddellijke exitheffing (belasting over latente meerwaarden „bij vertrek”) ten laste van een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochteronderneming, die deze activa in eerste instantie rechtstreeks heeft overgedragen aan haar moedermaatschappij in een andere lidstaat en in tweede instantie aan een zustervenootschap die volledig eigendom is van haar in de Europese Unie gevestigde moedervenootschap, krachtens het Unierecht een recht op uitstel van betaling van die heffing moet omvatten, waarop de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochtervenootschap recht zou hebben gehad indien de andere vennootschappen van de groep eveneens in het Verenigd Koninkrijk waren gevestigd, teneinde een evenredig herstel te bieden van een beperking van de

vrijheid van vestiging, en mogelijkere wijs van het vrije verkeer van kapitaal, en deze beperking aldus te rechtvaardigen. Indien een dergelijk recht op uitstel bestaat, wenst de verwijzende rechter te vernemen hoe hij de aard en de toepassing van dit recht dient te bepalen.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek

Vrijheid van vestiging en vrij verkeer van kapitaal – Vermogenswinstbelasting geheven over de overdracht van aandelen en merken binnen een groep buiten de belastingjurisdictie van een lidstaat – Recht van uitstel van betaling voor binnenlandse dochterondernemingen binnen op het nationale grondgebied gevestigde groepen, maar niet voor overdrachten binnen groepen die in het buitenland zijn gevestigd

Het verzoek is ingediend overeenkomstig artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vragen

(1) Kan met betrekking tot nationale wettelijke regelingen, zoals die inzake overdrachten binnen een groep, die alleen van toepassing zijn op groepen ondernemingen, beroep worden gedaan op artikel 63 VWEU?

(2) Ook wanneer in algemene zin geen beroep kan worden gedaan op artikel 63 VWEU met betrekking tot de bepalingen inzake overdrachten binnen een groep, kan op dat artikel dan wel een beroep worden gedaan:

(a) met betrekking tot kapitaalverkeer van een in een lidstaat van de Unie gevestigde moederverenootschap naar een in Zwitserland gevestigde dochterverenootschap, wanneer de moederverenootschap 100 %-deelnemingen heeft in zowel de in Zwitserland gevestigde dochterverenootschap als de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochterverenootschap ten laste waarvan de belasting wordt geheven?

(b) met betrekking tot kapitaalverkeer door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde 100 %-dochteronderneming naar een in Zwitserland gevestigde 100 %-dochteronderneming van dezelfde in een lidstaat van de Unie gevestigde moedermaatschappij, gelet op het feit dat de twee verenootschappen zusterverenootschappen zijn en geen moeder-dochterrelatie hebben?

(3) Vormt een wettelijke regeling als de bepalingen inzake overdrachten binnen een groep, die een onmiddellijke belasting heft over een overdracht van activa door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde verenootschap aan een in Zwitserland gevestigde zusterverenootschap (die in het Verenigd Koninkrijk geen bedrijf uitoefent door middel van een vaste inrichting), wanneer beide verenootschappen 100 %-dochterondernemingen zijn van een gemeenschappelijke

moedervennootschap die in een andere lidstaat is gevestigd, in omstandigheden waarin een dergelijke overdracht belastingneutraal zou zijn indien de zusterervennootschap ook in het Verenigd Koninkrijk was gevestigd (of in het Verenigd Koninkrijk een bedrijf uitoefende door middel van een vaste inrichting), een beperking van de vrijheid van vestiging van de moedervennootschap in de zin van artikel 49 VWEU of, in voorkomend geval, een beperking van het vrije verkeer van kapitaal in de zin van artikel 63 VWEU?

(4) Wanneer beroep kan worden gedaan op artikel 63 VWEU:

(a) vormde de overdracht van de merken en aanverwante activa door Gallaher Limited aan JT International SA, tegen een vergoeding die de marktwaarde van de merken moest weerspiegelen, dan kapitaalverkeer in de zin van artikel 63 VWEU?

(b) vormden de kapitaalbewegingen van JT International Holding BV naar JT International SA, haar in Zwitserland gevestigde dochteronderneming, dan directe investeringen in de zin van artikel 64 VWEU?

(c) kan artikel 64 VWEU, gelet op het feit dat deze bepaling slechts van toepassing is op bepaalde soorten kapitaalverkeer, worden toegepast in omstandigheden waarin kapitaalverkeer zowel kan worden aangemerkt als een directe investering (waarnaar wordt verwezen artikel 64 VWEU) als wel als een ander soort kapitaalverkeer, waarnaar in artikel 64 VWEU niet wordt verwezen?

(5) Indien er sprake is van een beperking, en niet wordt betwist dat die beperking in beginsel gerechtvaardigd is om dwingende redenen van algemeen belang (namelijk de noodzaak om de evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheid te handhaven), is deze beperking dan noodzakelijk en evenredig in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, met name in omstandigheden waarin de betrokken belastingplichtige bij de vervreemding van het vermogensbestanddeel opbrengsten heeft gerealiseerd die volledig overeenstemmen met de marktwaarde ervan?

(6) Indien er sprake is van een schending van de vrijheid van vestiging en/of het recht van vrij verkeer van kapitaal:

(a) vereist het Unierecht dan dat de nationale wettelijke regeling buiten toepassing wordt gelaten, dan wel aldus wordt uitgelegd dat Gallaher Limited de mogelijkheid van uitstel van belastingbetaling wordt geboden;

(b) zo ja, vereist het Unierecht dan dat de nationale wettelijke regeling buiten toepassing wordt gelaten, dan wel aldus wordt uitgelegd dat Gallaher Limited de mogelijkheid van uitstel van belastingbetaling wordt geboden totdat de activa worden vervreemd buiten de subgroep

waarvan de in de andere lidstaat gevestigde vennootschap de moedermaatschappij is (dat wil zeggen „op realisatiebasis”) of kan een mogelijkheid om de belasting in termijnen te betalen (dat wil zeggen „op basis van termijnbetaling”) een evenredig herstel bieden?

- (c) Wanneer de betaling van de belasting in termijnen in beginsel een evenredig herstel kan bieden:
- i. is dat dan alleen het geval indien het nationale recht de keuzemogelijkheid bood ten tijde van de vervreemding van de activa, of is het verenigbaar met het Unierecht dat een dergelijke keuzemogelijkheid wordt geboden in de vorm van een herstel met terugwerkende kracht (in die zin dat de nationale rechter achteraf een dergelijke keuzemogelijkheid biedt, door een conforme uitlegging toe te passen of de wettelijke regeling buiten toepassing te laten)?
 - ii. vereist het Unierecht dan dat de nationale rechter kiest voor een herstel dat de betrokken Unierechtelijke vrijheid zo min mogelijk aantast, of volstaat het dat de nationale rechter kiest voor een herstel dat weliswaar evenredig is, maar zo min mogelijk afwijkt van het bestaande nationale recht?
 - iii. welke periode van afbetalingstermijnen is dan vereist?
 - iv. is dan een herstelmaatregel die een afbetalingsregeling omvat volgens welke betalingen reeds verschuldigd zijn vóór de datum waarop de geschillen tussen de partijen definitief zijn beslecht, in strijd met het Unierecht, met andere woorden moeten de vervaldagen van de afbetalingstermijnen in de toekomst liggen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 49 VWEU (vrijheid van vestiging) en artikelen 63 en 64 VWEU (vrij verkeer van kapitaal)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

In tegenstelling tot de stelsels van andere lidstaten krachtens welke de fiscale resultaten moeten worden geconsolideerd op het niveau van een in het binnenland gevestigde moedermaatschappij („de beginselen van fiscale eenheid/fiscale consolidering”), gaat het belastingstelsel van het Verenigd Koninkrijk uit van een

definitie van een groep¹ die alle vennootschappen omvat – ongeacht waar zij zijn gevestigd – die de gemeenschappelijke eigendom van een hoofdgroepsmaatschappij zijn en onder de controle hiervan vallen. Vervolgens worden verschillende belastingregels toegepast op de vennootschappen binnen die groep die onder de heffing van vennootschapsbelasting vallen. Elk van deze vennootschappen behoudt evenwel haar onafhankelijke fiscale „identiteit” en is belastingplichtig en belastbaar over haar individuele winst. Overdrachten binnen een groep tussen in het Verenigd Koninkrijk gevestigde vennootschappen worden naar nationaal recht geacht belastingneutraal te zijn, ongeacht de werkelijk gerealiseerde winst.² In overeenstemming met de Britse verdragen inzake dubbele belasting wordt een binnenlandse „exitheffing” toegepast wanneer belastbare activa de belastingjurisdictie van het Verenigd Koninkrijk verlaten.

Section 59D van de Taxes Management Act 1970 (wet van 1970 betreffende het belastingbeheer) bepaalt dat de vennootschapsbelasting binnen 9 maanden na het einde van het betrokken boekjaar verschuldigd is. Ingevolge section 87A daarvan is vanaf dat tijdstip rente verschuldigd.

Section 2 van de European Communities Act 1972 (wet van 1972 betreffende de Europese Gemeenschappen) vereist dat alle nationale wetgeving zo wordt uitgelegd dat zij in overeenstemming is met het Unierecht („conforme uitlegging”) of, indien dit niet mogelijk is, buiten toepassing wordt gelaten.

Beknopte weergave van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Japan Tobacco Inc. omvat een wereldwijde groep ondernemingen die bestaat uit talrijke intermediaire moeder- en zustervennootschappen die gevestigd zijn in diverse landen, dat wil zeggen zowel in lidstaten als in derde landen.
- 2 In 2011 heeft een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochteronderneming [Gallaher Limited (hierna: „GL”)] van een in Nederland gevestigde (tussen)moedervernootschap [JT International Holding BV (hierna: „JTIH”)] intellectuele eigendom, meer bepaald merken, tegen marktwaarde verkocht aan een van haar in Zwitserland gevestigde zustervennootschappen [JT International SA (hierna: „JTISA”)]. De verkoopprijs werd aan de Zwitserse zustervennootschap betaald door middel van een lening van de Nederlandse moedervernootschap. De door de Britse zustervennootschap ontvangen verkoopprijs werd, onder meer in de vorm van dividenden, via de keten van tussenliggende in het Verenigd Koninkrijk gevestigde

¹ Section 170 van de Taxation of Chargeable Gains Act 1992 (wet van 1992 op de meerwaardebelasting) en chapter 8 van part 8 van de Corporation Tax Act 2009 (wet van 2009 inzake de vennootschapsbelasting).

² Section 171 van de Taxation of Chargeable Gains Act 1992 en section 775 van de Corporation Tax Act 2009.

moeder-dochtervennootschappen aan de Nederlandse moedervernootschap betaald.

- 3 De in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochteronderneming heeft, kort gezegd, in 2014 alle aandelen in een van haar eigen dochterondernemingen overgedragen aan de in Nederland gevestigde (tussen)moedermaatschappij („de vervreemding in 2011”).
- 4 Het staat buiten kijf dat andere economische redenen dan belastingontwijking, namelijk de maximalisatie van de merkwaarde en de vereenvoudiging van de groepsstructuur, de voornaamste redenen voor de betrokken overdracht van de activa waren.
- 5 De Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (belasting- en douanedienst; hierna: „HMRC”) zijn verantwoordelijk voor het beheer en de inning van de vennootschapsbelasting in het Verenigd Koninkrijk. Op grond van de exitheffingswetgeving inzake opbrengsten en winsten die worden behaald bij de overdracht van activa buiten de belastingjurisdictie van het Verenigd Koninkrijk, heeft HMRC op 6 februari 2018 gedeeltelijke sluitingsbesluiten genomen met betrekking tot de merken en op 17 juli 2018 met betrekking tot de aandelen, waarbij het bedrag van de – onmiddellijk invorderbare – belastbare opbrengsten en winsten die GL in de betrokken boekhoudperioden zijn toegefallen, is bepaald. GL is tegen die besluiten in beroep gegaan bij de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (belastingrechter in eerste aanleg, Verenigd Koninkrijk), die heeft geoordeeld dat het besluit inzake de belasting over de overdracht van aandelen in strijd was met het Unierecht, maar het besluit inzake de belasting over de overdracht van merken niet. GL en HMRC zijn beide tegen deze uitspraak in beroep gegaan met betrekking tot de belasting over de overdracht van respectievelijk de merken en de aandelen, bij de verwijzende rechter, de Upper Tribunal (Tax & Chancery Chamber) (belastingrechter in tweede aanleg, Verenigd Koninkrijk).

Belangrijkste argumenten van partijen in het hoofdgeding

Beperking van het vrije verkeer van kapitaal en/of de vrijheid van vestiging?

- 6 Wat de vervreemding van de aandelen in 2014 betreft, zijn partijen het erover eens dat de in de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij, JTIH, gebruik heeft gemaakt van haar vrijheid van vestiging, dat er een verschil in behandeling bestaat tussen deze in een andere lidstaat gevestigde groepsvennootschap en een binnenlandse groepsvennootschap, en dat deze vrijheid dus is beperkt.
- 7 Wat de vervreemding van de merken in 2011 betreft, stelt HMRC dat de enige toepasselijke vrijheid de vrijheid van vestiging is, wat betekent dat een onafhankelijk onderzoek van de relevante wetgeving tegen de achtergrond van het

vrije verkeer van kapitaal niet gerechtvaardigd zou zijn.³ HMRC betoogt dat de vrijheid van vestiging van de in de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij niet wordt beperkt, omdat de vestigingsplaats of de nationaliteit van een gemeenschappelijke moedermaatschappij irrelevant is. De betrokken heffing ontstaat bij de vervreemding van een goed door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochteronderneming aan een in een derde land gevestigde zustermaatschappij. GL stelt dat de exitheffing de uitoefening van de vrijheid van vestiging van haar in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij minder aantrekkelijk maakt. Subsidiar betoogt GL dat het recht van de in Nederland gevestigde moedermaatschappij op vrij verkeer van kapitaal eveneens onevenredig is beperkt. Tot staving van dit standpunt betoogt zij dat het voor het vrije verkeer van kapitaal niet noodzakelijk is dat beide relevante controlerende deelnemingen van een in de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij in lidstaten zijn gesitueerd. HMRC stelt dat er geen sprake is van een beperking van het vrije verkeer van kapitaal omdat de Britse dochteronderneming niet minder gunstig is behandeld op grond van het feit dat haar indirecte moedermaatschappij in Nederland was gevestigd. De exitheffing zou op precies dezelfde wijze zijn ontstaan indien de in Nederland gevestigde moedermaatschappij in het Verenigd Koninkrijk zou zijn gevestigd of daar haar hoofdkantoor zou hebben. HMRC betoogt voorts dat de verkoop van handelsgoederen, zoals merken, geen kapitaalverkeer in de zin van artikel 63 VWEU is, ook al is deze verkoop niet als een directe investering opgenomen in de nomenclatuur van het kapitaalverkeer.⁴

Rechtvaardiging van beperkingen?

- 8 HMRC betoogt dat elke beperking evenredig is en wordt gerechtvaardigd door dwingende redenen van algemeen belang, namelijk de noodzaak van een evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheid. Volgens HMRC kan de onderhavige zaak worden onderscheiden van die welke aan de orde waren in de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake exitheffingen, omdat op het niveau van de individuele belastbare transactie de winst daadwerkelijk door de verkrijger is gerealiseerd, aangezien hij de volledige marktwaarde voor de aandelen heeft ontvangen, zodat het cashflow-nadeel dat het uitstel van een exitheffing rechtvaardigt, zich niet voordoet. Bovendien was er geen sprake van een herstructurering, maar louter van „een eenvoudige overdracht van een actief van de ene entiteit aan de andere”. GL betoogt dat, op groepsniveau, geen winst „op betekenisvolle wijze” is gerealiseerd (dat wil zeggen door de complexe financiële constructie, binnen de groep, van leningen die de prijs voor de verkoopovereenkomst vormen), zodat de cashflow-reden die aan de rechtspraak

³ Arresten van 12 september 2006, Cadbury Schweppes en Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544, punt 32); 13 maart 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation (C-524/04, EU:C:2007:161, punt 33), en 13 november 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation (C- 35/11, EU:C:2012:707).

⁴ Bijlage I bij richtlijn 88/361/EEG van de Raad van 24 juni 1988 voor de uitvoering van artikel 67 van het Verdrag (PB 1988, L 178, blz. 5).

van het Hof van Justitie ten grondslag ligt met betrekking tot de noodzaak te voorzien in een mogelijkheid van uitstel van betaling, wel degelijk van toepassing is.

Herstel

- 9 De partijen verschillen tevens van mening over de vraag wat een evenredig herstel zou kunnen zijn indien de exitheffing een ongerechtvaardigde beperking vormt, al wordt het bedrag van de heffing evenwel niet door partijen betwist. Op grond dat een evenredig herstel zo weinig mogelijk dient in te grijpen in het nationale recht, stelt HMRC dat uitstel van betaling in termijnen moet worden verleend. GL is in wezen van mening dat een evenredig herstel zo weinig mogelijk inbreuk dient te maken op het Unierecht, dat wil zeggen de vrijheid waarop inbreuk wordt gemaakt zo min mogelijk dient te beperken, zodat uitstel van betaling op realisatiebasis moet worden verleend. HMRC betoogt dat uitstel op basis van realisatie de doeltreffendheid van de exitheffing zou ondermijnen, aangezien de onderliggende activa dan buiten zijn belastingjurisdictie zouden vallen. HMRC stelt dat een uitstel in de vorm van vijf jaar afbetaling in termijnen, waarbij rente in rekening wordt gebracht volgens de gewone nationale regeling, evenredig zou zijn. In casu is dan, wegens de schorsende werking van de nationale procedure, de belasting onmiddellijk verschuldigd, aangezien meer dan vijf jaar zijn verstreken sinds het belastbare feit zich heeft voorgedaan. In dit verband betoogt GL dat de termijn voor uitstel van betaling in de toekomst moet liggen om als herstel effect te sorteren, en derhalve moet aanvangen op de datum van het eindvonnis in het hoofdgeding.

Beknpte motivering van het prejudiciële verzoek

- 10 De vraag in de nationale procedure is of de heffing van een belasting over de vervreemding van aandelen en merken, zonder recht op uitstel van betaling van de belasting, verenigbaar is met het Unierecht – meer bepaald met de vrijheid van vestiging van artikel 49 VWEU met betrekking tot beide vervreemdingen, en daarnaast met het recht op vrij verkeer van kapitaal van artikel 63 VWEU met betrekking tot de vervreemding van de merken. In geval van strijd met het Unierecht vraagt de verwijzende rechter of het herstel moet bestaan in de betaling van de belasting op basis van betalingen in termijnen of op realisatiebasis.
- 11 De verwijzende rechter is van mening dat er geen zaak bekend is die rechtstreeks verband houdt met een regeling die voorziet in de fiscaal neutrale behandeling van de overdracht van activa binnen een groep wanneer de belastingplichtige vennootschap bij de overdracht de volledige marktwaarde heeft gerealiseerd. In de onderhavige zaak doet zich een aantal mogelijke feitenconstellaties voor dat in redelijkheid aanleiding kan zijn voor meningsverschillen over wezenlijke kwesties van Unierecht die van cruciaal belang zijn voor de beslissing en die waarschijnlijk ook buiten de specifieke feiten van de onderhavige zaak van toepassing zijn. De vragen 1 tot en met 4 hebben uitsluitend betrekking op de overdracht van de

merken, hoofdzakelijk in verband met het vrije verkeer van kapitaal en op de wisselwerking tussen dit vrije verkeer en de vrijheid van vestiging (vraag 3). De vragen (5) en (6) betreffen de evenredigheid van de exitheffing met betrekking tot beide overdrachten van activa.

- 12 Het nieuwe aan de vervreemding van de merken in 2011 is gelegen in de driepartijen-situatie, waarin de moedervennootschap stelt dat haar vrijheid om een dochtervennootschap in een andere lidstaat op te richten, wordt beperkt door een exitheffing die wordt toegepast op een overdracht tussen een dergelijke dochtervennootschap en een van de zustervennootschappen van deze laatste, wanneer beide zustervennootschappen volledig eigendom zijn van de moedervennootschap. Op basis van de in het arrest van 27 november 2008, *Papillon* (C-418/07, EU:C:2008:659) toegepaste feitelijke vergelijkingsmethode zou de onmiddellijke exitheffing naar nationaal recht op zijn minst de uitoefening van de vrijheid van vestiging van een in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij minder aantrekkelijk maken. Gesteld wordt dat het arrest van het Hof van Justitie van 13 maart 2007, *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation* (C-524/04, EU:C:2007:161), waarin het Hof heeft geoordeeld dat de vrijheid van vestiging werd beperkt door beperkingen van de renteaftrek zowel wanneer 1) leningen werden verstrekt door de in de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij van een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde dochteronderneming, als wanneer 2) leningen werden verstrekt door een andere dochteronderneming van de in de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij, op de onderhavige zaak van toepassing is. Op basis van dezelfde rechtspraak zou echter kunnen worden geoordeeld dat de feitelijke situatie van een controlerende deelneming niet bepaalt welke vrijheid van toepassing is, maar of de betrokken wettelijke bepalingen gericht zijn op de betrekkingen binnen een groep. Op een groep gerichte wettelijke regelingen betreffen de vrijheid van vestiging, niet het vrije verkeer van kapitaal.
- 13 Wat betreft de vraag of de „merken” kunnen worden beschouwd als „kapitaal” in de zin van dit vrije verkeer: zij zouden kunnen worden beschouwd als „gevormde vermogenswaarden” zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest in de zaak C-182/08⁵, of als betrekking hebbend op de verkoop van een handelsgoed en niet op een financiële operatie (arrest in de gevoegde zaken C-286/82 en C-26/83)⁶.
- 14 Wat de evenredigheid van de exitheffing betreft, is onder meer aangevoerd dat in de arresten van 29 november 2011, *National Grid Indus* (C-371/10, EU:C:2011:785); 23 januari 2014, *DMC* (C-164/12, EU:C:2014:20, en mei 2015, *Verder LabTec* (C-657/13, EU:C:2015:331), is vastgesteld dat het evenredig is dat een lidstaat het bedrag van de belasting vaststelt op het moment waarop zijn

⁵ Arrest van 17 september 2009, *Glaxo Wellcome* (C-182/08, EU:C:2009:559, punten 42 en 43).

⁶ Arrest van 31 januari 1984, *Luisi en Carbone* (C-286/82 en C-26/83, EU:C:2009:519, punten 20-22).

bevoegdheid om over die activa belasting te heffen ophoudt te bestaan, maar dat de onmiddellijke oplegging van een exitheffing zonder de mogelijkheid van uitstel van betaling onevenredig is. Er kan evenwel worden betoogd dat de rechtvaardiging voor uitstel in de bestaande rechtspraak, namelijk cashflow-nadelen voor de belastingplichtige vennootschap, in casu niet van toepassing is, omdat de activa tegen hun marktwaarde zijn gerealiseerd.

WERKDOCUMENT